

עושין פסין פרק שני עירובין

כא.

עין משפט נר מצוה

בז א מיי פייז מהל
שנת הל' :
בז ג ד מיי שם הל' ג
והלכה לב:
זו ה מיי פייז מהל
שנת הלכה ג סמג
לאון סה עושיע אימ סר
שנת ספיק ו' ונסעיק ז
כגהג:

מידה דחיי אדם בעיני. ואזכר את הגמל ללעיל היינו נמי
במדי דחיי אדם אי נמי איירי בזה"ל ולא בין הפסין אי
נמי הואיל ומחילת המיקון היו במדי דחיי אדם שרי בכל עיני
לצורך זהמה ואל"ל אמאי בעיני מדי דחיי אדם שרי לכל
לצורך זהמה ואל"ל אמאי בעיני מדי דחיי אדם שרי לכל
לצורך זהמה ואל"ל אמאי בעיני מדי דחיי אדם שרי לכל

מטפס. אוחז צידיו ורגליו כחמלים וכנסם ויואל. מטפס קרפי"ר
בלע"ל: **מדי דחיי אדם.** כיון דמיא להו מחילה בעיני מדי
חשובין: אם היו רחבין ואינו יכול לטפס מותר לו למלאות ולשמות:
ויתן לפני בהמסו. הוא עצמו אינו מותר לאחוז הכלי לפנייה: מה

(א) נ"ע מוס' פסחים ב' ד"ה
יבס ומוס' ב"ק ס' ד"ה
עלש"ל: (ב) נלע"ל כ"ז:
(ג) [שם] ד' [בספ"א]:
[לפני] (ד) [שם] ד"ה פ'
[כה] (ה) [שם] ד"ה פ'
[לפני] (ו) [שם] ד"ה פ'
[שם] (ז) [שם] ד"ה פ'
[שם] (ח) [שם] ד"ה פ'
[שם] (ט) [שם] ד"ה פ'
[שם] (י) [שם] ד"ה פ'
[שם] (יא) [שם] ד"ה פ'
[שם] (יב) [שם] ד"ה פ'
[שם] (יג) [שם] ד"ה פ'
[שם] (יד) [שם] ד"ה פ'
[שם] (טו) [שם] ד"ה פ'
[שם] (טז) [שם] ד"ה פ'
[שם] (יז) [שם] ד"ה פ'
[שם] (יח) [שם] ד"ה פ'
[שם] (יט) [שם] ד"ה פ'
[שם] (כ) [שם] ד"ה פ'

רבינו חננאל

מטפס ויורד ושותה
מטפס ועולה. פי מטפס
מסתור מלשון שממית
בידים תתפש, והיא
בהיכלי מלך. ואם
הבורות רחבים שאין
יכולין לטפס ולירד אפילו
לאדם נמי. פי אם היו
הבורות רחבות שאין
אדם יכול לטפס ולירד
מותר למלאות גם לאדם.
ולא ימלא אדם ויתן לפני
בהמסו אבל במלא הוא
ושופך והוא שותה
מאיליה. ואקשינן איכ
מה הוועילו ראשה ורובה
של פרה, ואוקמה אביי
באיכוס העומד בירשות
הביים. איני הוא אמרין
ממיה שמואל לא
הותרו פסי ביראות אלא
לבאר מים חיים בלבד,
ואי לבהמה מים חיים
למה לי. ושני דילמא
בעינן כעין מידה דחיי
לאדם. איכא דאמרי אמר
רב ירמיה בר אבא אמר
רב אין בורגנין, ולא פסי
ביראות לא בבבל ולא
בבגדא. אמר רבא בורגנין
מכין שובכין עשוין
בשדות לאצונן. בהן
תבואה, ובמקום שצמיין
בידקי דמיא דומינן
דיליקי ושטפי להו לא
עבדי. וכן איסי' חיישון
משום גבוי לא שבקי
פריי בבורגנין. הילכך
בבבל דשכיחי בידקי
דמיא [ובבגדא לארין
דשכיחי גבוי לא עבדי
בורגנין. פסי ביראות נמי
בבבל שכיחי מיא בכל
מקום ולא צריכי להשקות
ממי הבארות, ובבגדא
לארין נמי לא שכיחי
ממי הבארות ולא צריכי רובי
למיהו לפריקא, במקום
עולי רגלים. א"ל רב
הונא אמרי דקא אתיתו
בשבת מבי כוש לבי
כנישתא דדינאל ג' פרסי
אמאי שכיחי אבורגנין,
הוא אמר אבוי דאיכ
אין בורגנין בבבל כלומר
אין חרות בורגנין בבבל.
נפק אחוי ליה הנהו
מתוואה. פי כגון כפרים
שמוכרין לו ליה ביה כור' ע'
אמה ושירים. וכאלו
הללו התלתא פרסי חרא
מדינה היא, (כיון) [בגון]
דלית ביניהו [ורחוקה]
יתר [רחק] משבעים אמה
ושירים כרוגן וכן שלשה
כפרים המשולשים אם יש
בין שנים החיצונים קמיא
אמה ושיש אמה עשה
האמצעי את שלשתן
להיות אחת. מתי לכל
בפלה ראיתי קין רחבה
מצותך מאד, א' דוד ולא
פירשו. וכן איוב, וכן
יחזקאל, עד שבא זכריה
בן עדי ופירשו. ויאמר
אלי מה אתה רואה
ואומר אני רואה מגילה
עפה ארכה עשירים באמה
ורחבה עשרה באמה. פי

מטפס ועולה מטפס ויורד איני והאמר רב (א)
יצחק אמר רב יהודה אמר שמואל * לא הותרו
פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד ואי
לבהמה מה לי חיים מה לי מכונסין בעיני
מידה דחיי אדם גופא לא הותרו פסי ביראות
אלא לבהמה בלבד אבל אדם מטפס ועולה
מטפס ויורד * ואם היו רחבין אפילו לאדם נמי
ג * ולא ימלא אדם מים ויתן לפני בהמתו
אבל ממלא הוא ושופך לפני בהמה ושותה
מאיליה מתקיף לה רב ענן אם כן מה
הוועילו פסי ביראות מה הוועילו למלאות
פרה * אמר אביי הכא במאי עסקינן
באיכוס העומד ברה"ר גבוה עשרה ורוחב
ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין וכו' אמר
רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין
בבבל ולא פסי ביראות בחו"ל בורגנין בבבל
לא דשכיחי בידקי פסי ביראות בחו"ל לא
דלא שכיחי מתיבתא אבל איפכא עבדינן
א"ר אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב
אין בורגנין * ופסי ביראות לא בבבל ולא
בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי
בחו"ל נמי לא דשכיחי גבוי פסי ביראות בבבל
לא דשכיחי מיא בחוץ לארץ נמי לא דלא
שכיחי מתיבתא א"ל רב חסדא למרי בריה
דרב הונא בריה דרב ירמיה בר אבא
אמרי אתיתו מברגש לבי כנישתא דדינאל
דהוה תלתא פרסי בשבתא אמאי שמכיתו
אבורגנין הוא אמר אבוי דאבוה * משמיה
דרב אין בורגנין בבבל * נפק ואחוי ליה
הנהו מתוואה דמבלען שבבעים אמה
ושיריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר
מאי דכתיב * לכל תכלה ראיתי קין רחבה
מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו
אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחזקאל ולא
פירשו עד שבא זכריה בן עדי ופירשו
אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה
ראיתי קין רחבה מצותך מאד אמרו איוב
ולא פירשו דכתיב * ארוכה מארץ מדה
ורחבה מני ים אמרו יחזקאל ולא פירשו
דכתיב * ויפרש אותה לפני והיא כתובה
פנים ואחור וכתוב אליה קינים והנה והי
קינים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה
וכן הוא אומר * קינה היא וקוננה והנה זו
מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכו' א'
עלי הגיון בכגור והי זו היא פורענותן של
רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר * הוה
על הוה תבא עד שבא זכריה בן עדי
ופירשו דכתיב * ויאמר אלי מה אתה רואה
ואומר אני רואה מגילה עפה ארכה עשירים
באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמת לה
היאה לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה
פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה
ארבעין בעשרין וכתוב * מי מדד בשעלו מים
העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים
מרי בר מר מאי דכתיב * והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הודור (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני
הבכורות

מטפס ועולה מטפס ויורד איני והאמר רב (א)
יצחק אמר רב יהודה אמר שמואל * לא הותרו
פסי ביראות אלא לבאר מים חיים בלבד ואי
לבהמה מה לי חיים מה לי מכונסין בעיני
מידה דחיי אדם גופא לא הותרו פסי ביראות
אלא לבהמה בלבד אבל אדם מטפס ועולה
מטפס ויורד * ואם היו רחבין אפילו לאדם נמי
ג * ולא ימלא אדם מים ויתן לפני בהמתו
אבל ממלא הוא ושופך לפני בהמה ושותה
מאיליה מתקיף לה רב ענן אם כן מה
הוועילו פסי ביראות מה הוועילו למלאות
פרה * אמר אביי הכא במאי עסקינן
באיכוס העומד ברה"ר גבוה עשרה ורוחב
ארבעה וראשו נכנס לבין הפסין וכו' אמר
רב ירמיה בר אבא אמר רב אין בורגנין
בבבל ולא פסי ביראות בחו"ל בורגנין בבבל
לא דשכיחי בידקי פסי ביראות בחו"ל לא
דלא שכיחי מתיבתא אבל איפכא עבדינן
א"ר אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב
אין בורגנין * ופסי ביראות לא בבבל ולא
בחו"ל בורגנין בבבל לא דשכיחי בידקי
בחו"ל נמי לא דשכיחי גבוי פסי ביראות בבבל
לא דשכיחי מיא בחוץ לארץ נמי לא דלא
שכיחי מתיבתא א"ל רב חסדא למרי בריה
דרב הונא בריה דרב ירמיה בר אבא
אמרי אתיתו מברגש לבי כנישתא דדינאל
דהוה תלתא פרסי בשבתא אמאי שמכיתו
אבורגנין הוא אמר אבוי דאבוה * משמיה
דרב אין בורגנין בבבל * נפק ואחוי ליה
הנהו מתוואה דמבלען שבבעים אמה
ושיריים: אמר רב חסדא דריש מרי בר מר
מאי דכתיב * לכל תכלה ראיתי קין רחבה
מצותך מאד דבר זה אמרו דוד ולא פירשו
אמרו איוב ולא פירשו אמרו יחזקאל ולא
פירשו עד שבא זכריה בן עדי ופירשו
אמרו דוד ולא פירשו דכתיב לכל תכלה
ראיתי קין רחבה מצותך מאד אמרו איוב
ולא פירשו דכתיב * ארוכה מארץ מדה
ורחבה מני ים אמרו יחזקאל ולא פירשו
דכתיב * ויפרש אותה לפני והיא כתובה
פנים ואחור וכתוב אליה קינים והנה והי
קינים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה
וכן הוא אומר * קינה היא וקוננה והנה זו
מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא וכו' א'
עלי הגיון בכגור והי זו היא פורענותן של
רשעים לעתיד לבא וכן הוא אומר * הוה
על הוה תבא עד שבא זכריה בן עדי
ופירשו דכתיב * ויאמר אלי מה אתה רואה
ואומר אני רואה מגילה עפה ארכה עשירים
באמה ורחבה עשר באמה וכי פשמת לה
היאה לה עשרין בעשרין וכתוב היא כתובה
פנים ואחור וכי קלפת לה כמה הויא לה
ארבעין בעשרין וכתוב * מי מדד בשעלו מים
העולם כולו אחד משלשת אלפים ומאתים
מרי בר מר מאי דכתיב * והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ה' הודור (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני
הבכורות

תורה אור השלם

1. לבל תכלה ראיתי קין רחבה מצותך מאד:
2. ארבה מארץ מדה ורחבה מנה ים:
3. ויפרש אותה לפני והיא כתובה פנים ואחור וכתוב אליה קינים והנה והי קינים זו פורענותן של צדיקים בעולם הזה וכו' יחזקאל ב'
4. קינה היא וקוננה בנות הגוים תקוננה אותה על מצרים ועל כל המהות תקוננה אותה נאם אדני אלהים:
5. עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכגור:
6. הנה מים חיים יצאו מתחת אלהים וישמעה אל שמועה ותהיה ובקשו חיון מקיבא ויהיה האבן מכון ועצה מקנינים:
7. ויאמר אלי מה אתה ראה ואמר אני ראה מגלה עפה ארבה עשירים באמה ורחבה עשר באמה זכריה בן עדי מידד בשעלו מים ושמים בורת תבן וכל בשלש עשר ארבעין ושלש בפלס הרים גבועות במאונן: ושעיהו מרי 9. הריני ? והנה שני דודאי תאנים מועדים לפני היכל ? אחרי הגלות ונבוכדנצר מלך בבל את ויגידו לו יחזקאל מלך יהודה ואת שרי יהודה ואת הקהש ואת חמסר מירושלם ויבאם בבל: הודור אחד תאנים טובות מאד כתאני הבכורות והודור אחד תאנים רעות מאד אשר לא תאכלנה מרע: ירמיהו כד א-ב

הגהות הב"ח

(א) נ"ע מטפס ויורד איני והאמר רב יוסף אמר ר' יהודה אמר שמואל. נ"ע על ראש דף כ"ג: (ב) תוס' ד"ה אדם וכו' חס מניין לו ואם הוסיף דוכל בשלש עשר ארבעין. שלש היינו אמה הדיא עמנו וכו' משמע דלכאנן שלש דהיינו:

גליון הש"ס
נ"ע א"ר יהודה אמר שמואל לא הותרו פסי ביראות. עיין שנת דף כ"ג ע"כ מוס' ד"ה אדם וכו' רש"י ד"ה ושמים. חצי אמה על חצי אמה. עיין לעיל דף ע"א בש"י ד"ה אלו הקנטות:

לעזי רש"י
קריש"ר [בנפ"ח]. לחול.

רבוץ יהיה כפול מרבע היא ע"ף. כי פשטת לה כמה היא עשירים. והיא כתובה פנים ואחור. כי קלפת לה, ומשוית ליה לאחור בהדי פנים, כמה היא ארבעין בעשרין, וכתיב שמים בורת (תמן) [וכן]. נמצא העולם כולו זרת על זרת [שהן] ארבעין אמה בעשרין משתבח (בכרייתא) [בתכרייתא] ת"ת אמה. וכל אמתא אית בה ד' זרתות ב' זרתות אורך וכו' זרתות רוחב, נמצא ארך המגילה שלשת אלפים ומאתים זרת בעולם הזה. וזו היא שיעור התורה. נמצא שיעור העולם זרת. והוא משלשת אלפים ומאתים זרת חלקים בתורה. הודור (ה) אחד תאנים טובות מאד כתאני צדיקים גמורים